

Sygn. akt II CZ 73/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Klinicznemu
w S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 listopada 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 czerwca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r., ponieważ mimo wezwania do uzupełnienia jej braków formalnych, przez złożenie brakującego odpisu złożonego środka i upływu wyznaczonego terminu, wymagany odpis nie został złożony.

Powód w zażaleniu zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 130² § 1 w związku z art. 126² § 1 k.p.c. przez ich niezastosowanie, co doprowadziło do błędnego odrzucenia skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu podał, że uzupełnił w przepisany termin brak opłaty od skargi kasacyjnej. Wskazał, że wezwanie pełnomocnika strony jednym zarządzeniem do uzupełnienia zarówno braków fiskalnych, jak i innych braków, zgodnie z art. 126² § 1 k.p.c., ma swoją skuteczność wyłącznie w odniesieniu do wezwania do uzupełnienia braku fiskalnego i tylko wobec nieuzupełnienia tego braku możliwe jest zastosowanie przewidzianego w wezwaniu rygору. Nie może być połączone z rygorem odrzucenia środka zaskarżenia wezwanie do usunięcia innego braku niż fiskalny. Łączne wezwanie do uzupełnienia różnych braków, przewidziane § 108 regulaminu urzędowania sądów powszechnych, choć może racjonalne, to jednak nie powinno powodować wyłączenia stosowania norm przewidzianych aktem wyższego rzędu. Z tych przyczyn wezwanie do złożenia odpisu skargi kasacyjnej łącznie z wezwaniem do uiszczenia opłaty, nie mogło doprowadzić do odrzucenia skargi kasacyjnej, z powodu niezłożenia tego odpisu.

Domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania skargi kasacyjnej przewidziane w art. 398⁴ k.p.c. obejmują dwie grupy elementów. Te wyszczególnione w § 1 należą do kategorii elementów konstrukcyjnych, które spełnione być muszą kumulatywnie, a niedopełnienie któregośkolwiek z nich, powoduje odrzucenie skargi bez wzywania do ich uzupełnienia, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. W § 2 i 3 wskazane zostały wymagania, które w razie ich niezawarcia w skardze kasacyjnej, podlegają postępowaniu

naprawczemu, stosownie do art. 398⁶ § 1 k.p.c., w postaci wezwania przez przewodniczącego, do ich dopełnienia w tygodniowym terminie, pod rygorem odrzucenia skargi.

Do tej drugiej grupy elementów należą także wymagania przewidziane dla pism procesowych oraz obowiązek dołączenia dwóch odpisów skargi. Warunki jakim odpowiadać powinno pismo procesowe objęte zostały przepisami art. 126 § 1 do 3, art. 126¹, art. 128 § 1 i k.p.c., a ich uzupełnianie w art. 130 k.p.c. Oznacza to, że pełnomocnik strony wnoszący skargę kasacyjną, która nie zawiera wymienionych warunków, powinien być wezwany do ich dopełnienia w tygodniowym terminie pod rygorem odrzucenia skargi. Wszystkie warunki skargi kasacyjnej muszą być spełnione, a brak któregośkolwiek uniemożliwia skuteczne nadanie jej dalszego biegu. Wezwanie przewodniczącego do uzupełnienia braków skargi wymienionych w art. 398⁴ § 2 i 3 k.p.c. na ogólnych zasadach powinno dokładnie oznaczać braki, termin ich usunięcia oraz następstwa niedopełnienia nałożonego obowiązku. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie regulują sposobu sporządzenia tego wezwania, jak też obowiązku kierowania do pełnomocnika tylu wezwań ile braków zawiera złożone przez niego pismo. Względ na sprawność postępowania przemawia za objęciem jednym pismem wszystkich braków, czemu wyraz dało uregulowanie § 108 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 259).

Nie ma podstaw do uznania, że wezwanie przewodniczącego sądu do usunięcia dwóch braków skargi kasacyjnej miałoby dotyczyć tylko jednego z nich, zwłaszcza, że nieuzupełnienie każdego z tych braków wywołuje taki sam skutek. Fakt określenia wymagań różnymi przepisami nie ma żadnego znaczenia na etapie podejmowania czynności naprawczych. W sytuacji uzyskania przez pełnomocnika strony informacji o obowiązku uzupełnienia braków skargi kasacyjnej, konsekwencją dopełnienia tylko jednego z nich było odrzucenie tego środka, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

